

Szerkesztőség:

Kaposvárott, fő-ut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény, kézirat, ismertetésre szánt könyv.

Kiadó-hivatal:

Jelleles H. könyvnyomdája
Kaposvárott.
Ide elzárzendó az előfizetési pénz hirdetési és nyilatkozási általánában a lap anyagi részét illető minden közlemény.

NÉPJOG.

Előfizetési díj:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek:

helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapestben Hasenstein és Vogler, Goldberger A. V., Láng és társa, Bécsben Hasenstein és Vogler, Oppelk Alajos, Mosse Rudolf, Daube G. L. és társa s Rotter és társa Irodájában.

Megjelenik minden pénteken.**Szalay Imre sajtópöre.**

— A „Népjog” távirata. —

B u d a p e s t, febr. 10. Ma folyt le a sajtópörnek tárgyalása, melyet a „Szózat a somogyi választókhoz” című röpirat miatt, **osztálygyűlésre való izgatás** címén a kir. főügyész Szalay Imre orsz. képviselő ellen a fővárosi esküdtszék előtt megindított. A pör már napokkal előbb igen élénken foglalkoztatta a képviselői köröket és a jogászokat. Pro és kontra viták folytak, határozott vélemények, nézetek alakultak. Vádlott állását, nevét, a minősítés szokatlanságát, esetleges elmarasztalásának súlyos következményeit s egyéb közrejátszó körülményeket tekintve ritka érdeklődés mutatkozott e pör iránt.

A tárgyalás nagy közönség előtt, kik közt főként képviselők voltak nagy számban, vette kezdetét. A bíróság ekként alakult meg: Elnök Kriszt, bírák: Pap József, dr. László József, jegyző Krenedits. A főügyészetet képviseli Fekete Ödön főügyési helyettes. Vádlott védője Komjáthy Béla orsz. képviselő.

Elnök az általános kérdések fölvetése után föl hívja az esküdtszékét a megalakulásra. A kir. ügyész 5-öt, védő ügyvéd 12-öt a behívott esküdtek közül vieszavet. A kölcsönös visszavetés után az esküdtszék következő tagokból alakult meg: Egan, Gundl, Zári, Maux, dr. Liedemann, dr. Löw, Spett, Dollinger, dr. Farkas, Kirner, Magyar, dr. Konek.

A vádlevél előterjesztése után védő az egész „Szózat” felolvasását kívánja. Megtörténik, ezzel a bizonyítási eljárás befejeztetvén: **vádlott a felelősséget elvállalja.**

Fekete Ödön kir. ügyész: Magyarazza a büntető törvénykönyv 172 §-át, mely — ugymond — azért hozatott, hogy a tűznek használata ne legyen gyújtogatás. A politikai diszkusszió sohasem izgatás, az nem tilos, de tilos maga az izgatás s a törvény annyira jó, hogy ha ma hoznák meg, még többen szavaznának reá, mint akkor tették.

Egy hang: (a hallgatók közül) Több a mamekuk!

Elnök csendre int.

Ügyész: Mikor egy vidéki városban nyíltan hirdetik a szociális forradalmat, az veszélyes, s még veszélyesebb, ha követésre vágyó politikus mond ilyeneket. Minő érzélem gerjedhetett azokban, kikhez e szózat intéztetett? Ez nem azért iratott, hogy szeretetet, hanem, hogy gyűlöletet teremtsen, Somogy agrárius mozgalomnak helye, vagyis a vádlott felmentése a kommunisták malmára hajtana a vizet, kéri ítéljék el.

Komjáthy Béla: Mielőtt a vád fogalmaztatott, már ismerte azt. Tisza a mult aprilban nyilatkozott, már ekkor el volt határozva a vádló nézete, s jó is, hogy esküt nem kell tennie, mert akkor vádló helyett védőnek állana itt. E pör megindítására személyes gyűlölség a vádlott ellen az indító ok. Egyes szavak értelmét csak az egészből szabad megítélni, okos ember választási programok következtétől nem fél; igazság szerint Jankovich felhívásait kellett volna incrimálni, az ügyész által előadott vádat csak Pázmán logikával lehet fenntartani. Vádló nem képviselhet pártot. Magyarazza a 172-ik szakaszt, de bírálni és elítélni nem egy dolog. Mi volt 1869, a melyről ama szózatban szó van? Hiszen ott semmiféle verekedés nem volt, egyszerűen nyolez oly párti képviselő választott, kikhez akkor Tisza Kálmán is tartozott.

A vádló Mikolással ijesztget, itt azonban gyerekek nincsenek. Azt kellene gon-

dolni: farsangi tréfát rendez, csak hogy ez a dolog nagyon komoly. Ezzel nem szabad könnyeden elbánni.

Miből áll az inkriminált szózat? Ez irat a birtokosokról szól, ugy de ki az, ki meg tudná mondani, hogy e birtokosok között hány holdnál kezdődnek az olygarchák? Ebben a pontban, ki lelkiismeretét követi, a vádlottat fölmenti.

Harezról is szól a vádlott, de szól a hazaszeretet, szól a lelkiismeret harezáról, s vádlón kívül senki sem hiszi, hogy vádlott bűnös legyen, mert intencióit elmagyarázni nem szabad. Kéri, hogy a vádlott felmentessék.

Kir. ügyész: Tudta, hogy védő miniszterre hivatkozik, azonban ez nem talál, mert a vád már előbb emeltetett. A 172. §-t elmagyarázni nem lehet s ő nem beszél pártszerevedélyből, itt az osztályok egymás ellen vannak szítva, azt elvitatni nem lehet. Bennünk — ugymond — a Szózat izgalmat nem gerjesztett, de a kikhez intézve volt, azokban igen.

Komjáthy Béla: Ítélenek az esküdtek a törvény szerint, s a vádlott fel lesz mentve. Ehhez nem kell jogász, csak olvasni tudás. A főügyész volt egykor Somogyban a parasztpárt feje, a vádló ne álljon párt, hanem törvény szolgálatába, tanulja jól a fiscális imádságot s ne engedje Isten elméje elhajlását, pennája igaztalan vádra ne szolgáljon. (Éljénzés.)

Elnök: Összegezi a vád-és védbeszédet s fölteszi a kérdéseket. — Az esküdtszék ítélet-hozatal végett visszavonul s hosszabb idő múlva elnöke kihirdeti a következő határozatot:

Első kérdés: Foglaltatik-e az inkriminált közleményben izgatás? **3 igen, 9 nem.**

Második kérdés: Vádlott-e az inkriminált „Szózat” szerzője? — **Egyhangulag igen.**

Harmadik kérdés: Vétkes-e a vádlott vagy nem? **3 igen, 9 nem.** (Éljénzés.)

Szalay Imre ennél fogva fölmentetik. — Vádló 60 frt okozott költségekben marasztaltatik el.

KÖZÜGYEK.

Az 1881. LIX. tcz. 107. § a felhatalmazta az igazságügyminisztert, hogy a hereskedelmi ügyekben követendő peres és peren kívüli eljárást szabályozza. Ez érdemben a törvényt pótló rendelet a Budapesti Közlöny 254 számban 3269 I. M. E. sz. alatt megjelent és érvényben van. Eme rendelet 29. § azt mondja, hogy az 1868. LIV. tcz. 475. 480. §-ai kereskedelmi perekben nem alkalmazhatók. Elfeledte a miniszter ur, hogy az általa itt idézett törvényszakaszok már régen nincsenek érvényben, a mennyiben az 1877-ben hozott bagatell bíraskodásról szóló XXII. tcz. azokat eltörölte. A §-usok gyártásának jelenkorában tehát megessett magával a gyárfelelősvel, hogy saját gyártmányát nem ismeri.

Megyei közgyűlés

— Február 6. —

Mikor Jankovich László főispán délelőtti 10 órakor a gyűlést megnyitotta, körülnéztünk: vajjon csakugyan közgyűlés és ezen váaszt lesz-e? Alig láttunk 50—60 bizottmányi tagot. Ezek is itt-ott kisebb csoportokra oszolva a zöld asztal körül; az alispáni évnegyedes jelentést bizony kevesen hallgatták s még kevesebben hallgatták a folytonos zaj között, melyet a főispán esőngetyűje csak pillanatokra volt képes elnémítani. — Pedig lehetett volna egyet-mást tudnivalót hallani beöle.

A figyelem csak akkor irányult a tárgyra, mikor szóba jött Tokai József pandur tizedes két társának megjutalmazása, a miért a

darányi rablókkal oly hamar végeztek. Tokainak 50 frt, a két közpandurnak pedig fejenként 25 frt rendeltetett a megye tulajdon pénztárából kifizettetni.

E közben különösen Kaposvárról szálalkóztak a tagok annyira, hogy a közgyűlés választásánál 139 szavazó jelentkezett, ezekből 104 Jakab József-re, 35 pedig Bogya Márton-ra. Az előbbi főispán ur megválasztottnak kijelenti.

Következtek ezután a napirend tárgyai s keletkeztek more patrio a határozatok, az az, a jegyzők olvasták a jelentések s miniszteri leírásokat, az első lapról az utolsóra ugorván, hogy mielőbb végét ériék, a közönség pedig beszélgetett a napi eseményekről, alig hallgatva, s mit sem figyelve a gyűlés tárgyaira.

Felzólalás Pestmegyének Szt.-István szobrárt tárgyzó átiratának az állandó választmány által javasolt elintézése ellen történt.

Svarz Samu bizottsági tag az ügynek minden további elodázása ellen titakozva 500 frtot indítványoz megszavaztatni. **Véssey Mihály** majd **Makfalvay Géza** az állandó választmány javaslata mellett szólaltak fel. Ezen ügybeni határozat az időre halasztatott, a mikor egy új felszólítás érkezik, s közelebb is leszünk az ezredéves ünnepélyekhez.

Torontálmegyének a centralisatiót aánlgató átiratára kimondatott, hogy Somogy megye többszöri kijelentéséhez képest hiva maradt az önkormányzatnak, s ezért semmi oly lépést, mely ennek ellenében a közigazgatás centralisatióját akarja elérni, s így a torontáli feliratot sem pártolja.

Majd a vöröskereszt egyletre 250 frt szavaztatott meg, mire néhány érdek nélküli tárgy után következett

Roboz István folyamodása az általa kiadni szándékolt lapnak megyei hivatalos lap gyanánt való elfogadtatása iránt.

Az állandó választmány a kérvényt pártolólaj terjeszti be, felhossa a hivatalos lap szükségességét, ezt különösen azzal indokolva, hogy a megyei szabályrendeletek eddigi mód szerinti kihirdetésével azoknak jogerejüvé vált mindenkor bizonytalan.

Főispán megjegyzi, miszerint az állandó választmány javaslatában érintett cél csak ugy érhető el, ha a hivatalos lapnak — bárki adja is azt ki — a községekhez megküldése biztosítva lesz, ezt pedig akként tartja elérhetőnek, ha azon összegek, melyeket a községek most a megyei nyomda fenntartására fizetnek a lap kiadására fordítanak, s ezért a lap minden községnek megküldetik.

Csepán Antal alispán nem tartja ezt kivihetőnek, a mennyiben a megyei nyomda be nem szüntethető, mert nemcsak a rendeletek s körövények kiállítására, de egyébre is szükséges, de a mostani nyomdásznak is több évre lévén szerződése megköttve, azt a megye egyoldalulag fel nem bonthatja.

Az ügyben **Szalay Károly**, majd ifj. **Csorba Ede**, és ismételve **Gaál Dénes** szólalt fel, erélyesen ellenezve az ügy megterhelt községek kiadásainak ily hasztalan szaporítását s már már az ügy az állandó választmányhoz visszautasítottatik, midőn **Roboz István** azon kötelező ajánlatot teszi, hogy ő kész az általa kiadandó lapot, ha ezt a megye hivatalos lapjának elfogadja, kiadni, s egyelőre egy évig a megye minden községnek **ingyen** megküldeni.

Erre a vita irányra megváltozott s ismételt felszólalások után az ajánlat elfogadtatott, határozott kijelentésével annak, hogy a lap hordatására sem községek nem szoríthatók, sem pedig az a megye pénztárát nem terhelheti. A megyei jegyzőségek egyuttal köteleességét tételtt, hogy a lapban megjelenő rendeletek, szabályok helyes és hibátlan közlését ellenőrizze.

Ezután következett volna a kiküldetésekről számadás sora de az okadatolt avagy ok nélküli „restat”-okat már alig hallgatták 8—10-en.

Február 7.

A jegyzőkönyv felolvasása s hitelesítése alatt alig voltak többen, pedig érdekes, mely beható tanulmányt igénylő kérdések is vártak eldöntésre, ez azonban nem gátolta az elnökséget csak ugy, mint a tagok legnagyobb részét, hogy a felszólalásokat a türelmetlenség kirívó kitejézésével ne kísérik. Általában nevezetes nap volt ez, reactionarius javaslatokat szélös radikális szellemben tartották fel, nagy uapja volt Maár Gyula főjegyzőnek, a szabályrendeleti gyár főfactorának, a bíróságolási rend-

szer nagymesterének. Három szabályrendeletit javaslat várta a tárgyalást. Az egyik a toloncz-ügy rendezéséről nem annyira új, mint inkább egy, 40 éves helytartósági s az ötvenes évek elején kiadott Bach-féle pátenznek gonosz másolata, melyet a főjegyző ur kerekített azért, hogy a falu bírása ruháztassék fel azon joggal, miszerint toloncz-kiséretre tetszése szerint bárkit kirendelhesen, de hála Isten annyira még nem vagyunk Somogyban. E szándék utját állták s a községeknek fenntartatott a jog, hogy a kérdésben intézkedjenek úgy, mint körülményeikhez képest legjobbnak itélik.

Ezután a prostitucio kérdése tárgyalatott, elő is állt két orvos, mert hát ez az ő szakmájuk s egyik ámulatból a másikba estünk, mint vetkőztetik ki az embert méltóságából, mily hidegvérrel állítják az állattal egy vonalra. Akkor azonban, midőn egy pap kardot rántott a szabály azon több oldalról megtámadott rendelkezése mellett, hogy szülői vagy gyámhatósági beegyezés legyen szükséges a kéjnői állás elnyeréséhez, lélekzetünk elakadt. No de hát gonoszabbat is kiáll az ember, bármily nagy volt is a sár, keresztül gázoltunk rajta, sem emberbe, sem lóba kár nem lett; ezen lélekemelő tárgyalások alatt azonban ki erre, ki arra nyomult el, s így

midőn a megyeházi építés kérdése került elő, a javaslat kifogás nélkül elfogadtatott, megépül tizenkilenc ezer forintért a börtönház második emeletén néhány szoba, hogy tanúságot tegyen a kaposvári bizottsági tagok gondatlanságáról, azon bámulusos egykedvűségről, melylyel saját városuk — tehát önmaguk — érdekei iránt viseltetnek, hogy tanúságot tegyen arról, miként Somogy egyetlen városa mostoha gyermeke a vármegyének, — de ezzel azután be is érte mindenki; a gyűlésnek vége lett.

Február 8 án.

Daczára a kellemetlen munkától szabadulni óhajtó felolvasók kétségbeesett igyekezetének, tárgy még mindig volt. A rohanást **Körmendi Sándor** tartóztatta fel rövid időre az iskolalátogatás, a nevelés érdekében tett lelkes felszólalásával, no de e kis fennakadás csak gyorsította a hajszát, 11 órakor már az utolsó darabok járták, ezek között Kaposvár városnak mult számunkban egész terjedelemben közölt felirata.

Mennyire fején találta ez a szegyet, legnagyobb bizonyítékát leli abban, hogy a felolvasás után percekig tartó mély csend állt be, a türelmetlen arcok unott kifejezését komorság váltotta fel s gr. **Széchényi** Ferencz indítványát, miszerint a felirat az állandó választmánynak beható tanulmányozás s kimerítő javaslattétel végett kiadassék, egyhangulag el fogadták.

A terem ajtóit bezárattak s emelt fővel megyünk haza felé, mintha valamit tettünk volna a közjó előmozdítására.

Az üres terembe pedig ellátogatnak a hont megtartott ösök szellemei, hogy a honvesztő vézna ivadék törpesége felett siránkozzanak.

(P. - s.)

Somogy megye közgyűlésének a hivatalos lapra vonatkozó, főntebb érintett határozata ellen íj. Csorba Ede bizottmányi tag föllebbezést nyújtott be. Méltó és indokolt lépés. Méltó azok üdvözlétére és elismerésére, a kik az így történt potya-paktációt se a megye tekintélyével, se egy-egy vállalkozás hátsó-gondolat nélküli tisztességének fogalmával megegyeztetni nem tudják. E föllebbezést, mely a kérdést minden oldalról nyitlan és ellenállhatlan meggyőző érvekkel világítja, alkalmunk nyílt szószereint közölni s ezennel a közönség elő boosátjuk.

Tekintetes alispán ur!

Somogy megye törvényhatósága által 1882. febr. 6-án tartott közgyűlésén a megyei hivatalos lap felállítására tárgyában hozott határozat ellen fellebbezéssel élek és kérem az ügyet a nmélt. belügyminiszteriumhoz felterjesztetni:

Mert

az 1870: 42. tcz. 46 §-a szerint egy bizottsági tag sem vehet részt oly tanácskozmányban, melyben közvetlenül érdekelve van. Ennek dacára Roboz István ajánlattevő bizottsági tag ajánlata mellett a közgyűlésen beszédet tartott és beszédjében tett azon kijelentésével, hogy „egy évig ingyen küldi a községeknek a hivatalos lapot” a bizottsági tagok elhatározására jogtalan befolyást gyakorolt; sőt a tanácskozás sarkpontját képező körülményre nézve a bizottsági tagokat hirtelen félrevezette, a mennyiben amaz általánosan hanguloyozott álláspontot, — hogy a községek e czimzen újabb teher ne rovasék, csak egy évre biztosítván, ily kerülő uton akarja a szükségtelen hivatalos lapot a megye s illetőleg a községek nyakára tolni,

Mert továbbá

Roboz István írásbeli ajánlatában oly tényekre hivatkozott, melyek nyilván valótlanok, a mennyiben t. i. az ajánlat azt tartalmazza,

hogy Roboz István a kir. trvszéktől és néhány kir. jbróságtól biztosítva van aziránt, hogy az új végr. törvény által kívánt hivatalos végr. hirdetések az ő ezután megjelenendő lapjában fognak közzététetni. Ez teljes lehetetlenség, 1-ór azért, mivel a trvszék mint ilyen egyes feleknek az irt biztosítást nem nyújthatja, a trvszék mint ilyen Roboz Istvánnal e tárgyban nem is beszélhetett; ha tehát egyes bírák vagy akármely járásbíró egyénileg Roboz Istvánnak ily ígéretet tett volna is, az a törvényesek avagy jbróság nevében tétinek nem tekinthető; 2-ór. Nem tehetett akárci is ilyen ígéretet; mert a végr. törvény idevonatkozó szakaszai „valamelyik helyi lapban” való közlés szükségéről szólnak, nyilván a perlekedő ügyfeleknek belátásukra és akaratukra bízta annak elhatározását, hogy időről időre, esetről esetre melyik helyi lapot választják.

Mert továbbá

Somogy megyében jelenleg két heti lap lévén, ezek a czélnak teljesen megfelelhetnek és a trvszékhez benyújtott írásbeli előterjesztés szerint megfelelni is akarnak; valamint más részről Somogyvármegye közönsége hirdetévényeinek a közönség érdekében díj nélkül való felvételére késznek nyilatkoztak.

Mert továbbá

a dolog ezen állásában egyáltalán nem forog fenn szüksége annak, hogy egy megyei hivatalos közlöny felállítassék, és pedig annálkevésbé, mert Somogyvármegyének állandóan szerződötett nyomdása lévén, mindennemű körözvény és hivatalos közlemény ezen megyei nyomda által kiállított példányokban a megye minden községének nyomtatásban amugy is megküldetik és ezért a községek a vármegyének már bizonyos taksát fizetnek is. Czéltalan és felesleges megterhelése lenne tehát a községeknek, ha a czélba vett hivatalos lap azokra újabb terhet róna. Pedig ez el nem kerülhető; mert jöllehet a vita alatt sarokba szorított vállalkozni kívánó Roboz István kijelentette is azt, hogy egy évig a községeknek ingyen küldi a lapot, de épen ezen kijelentése magában foglalja azt is, hogy egy év után nem küldi ingyen. — És ezen kétszeres megterheletés veszélye alól nem menti meg a községeket azon idézet, mintha ezen felállítandó hivatalos lap idővel feleslegessé tenné a megyei nyomda utján eszközölt hivatalos közlemények nyomtatását, mert ama közlemények nagy része oly természetű, mely mint meg nem szakítható közlemény egy hetilap keretében el sem fér, másrésztől olyan sürgős természetű, mely a lap megjelenésének idejére nem várhat.

Mert továbbá

a megye méltóságával össze sem fér az, hogy Roboz Istvántól ingyenesen, tehát ajánldékban oly dolgot elfogadjon, a mely a közszolgálat érdekében szükséges; vagyis más szóval mi sem bizonyítja jobban a kérdéses hivatalos lap felállításának teljesen felesleges voltát, mint azon körülmény, hogy a vármegye csakis úgy fogadta el az ebbeli ajánlatot, ha az neki és a községeknek egy évig semmiféle költségükbe sem kerül.

Mert végre

ha valóban szükség volna a kérdéses hivatalos lapra, úgy felállításának módja nem az, hogy Roboz István kiad egy lapot és azt a vármegye az ő kértére hivatalos lapnak declarálja, s ezen nyilatkozatával subventionálja; hanem az lenne a módja, hogy a vármegye elhatározza a hivatalos lap felállítását, s azt saját költségén közegei vagy más szerződött munkás által szerkeszti. Ily uton képzelné tudnám azt, hogy a lap tartása és megolvasása a községeknek kötelessége; de azt egyáltalán felfogni nem tudom, miként lehessen kötelező a községekre egy oly lap tartása, melyet Roboz István szerkeszt és kiad, csupán azért, mivel abban hivatalos dolgok is megjelennek.

Az itt előadott érvekből meggyőződhetik a nagyméltóságú miniszter ur, hogy a vármegye kérdésben forogó határozata nemcsak alakilag semmis, hanem érdemileg is a vármegye tekintélyével, a közszolgálat érdekeivel, az osztó igazság elveivel ellentétes és nem vezet egyébre, mint a községek újabb czéltalan megterhelésére, melyet a közérdek iránt érdeklődők felszólalás nélkül nem hagyhatnak.

Kérem tehát a nagyméltóságú belügyminiszter urat, hogy a panaszolt határozatot megsemmisíteni méltóztassék.

Tisztelettel

Kaposvárott, 1882. évi február hó 9-én.

Ifjabb Csorba Ede,
bizottsági tag.

A KÖRNYÉKRŐL.

A Siómentéről általunk vett hírek szerint Fekete Lajos képviselőnek a költségvetés felett tartott beszéde épen a reá szavazott választók között oly elkeseredést szült, hogy bizalmatlansági szavazatra készülnek. Másrésztől meg azt halljuk, hogy a bizalmatlansági nyi-

latkozat aligha meg nem késik, a mennyiben Fekete ur közel járnai látszik feltett czéljához és valamely kincstári jöszágon előkelő hivatalt kap. De hát ha csakugyan ez volt czélja, iparkodjék is elérni, mert bizony a tabi járásban többé bakternak sem választják meg.

Magyar-Egresről írja levelezőnk: Községünket már fél év óta folytonos rettegésben tartja valami gonosztevő. — A nevezett idő alatt rövid, alig egyhavi időközönként folyó hó 5-én este volt a 7-ik tüzeset. Hogy a gazembert, ki a gyújtogatást időnként teszi, nem személyes bosszu vezérli gonosz munkájában, onnét gyanítjuk, hogy hol egyik, hol másik pontján gyulad ki a tűz falunknak, két esetet kivéve, öt ízben szalma kazalok borultak lángba és pedig oly kazalok, melyek távolabb estek az épületekhez s így a tüzet localizálták. Igen jellemzi még e gyújtogatásokat azon körülmény is, hogy azok rendszeren az est első óráiban, vagy igen közel a reggelhez, tehát oly időben szoktak történni, mikor még vagy már a lakosság talpon s ébren van, s mindig a legnagyobb szélesedésben. Szerencsétlenségünkre még eddig semmi és senkinek biztos nyomára nem akadhattunk, annálkinosabb ránk nézve e bizonytalanság, melyben csak annyit tartunk bizonyosnak, hogy pár hét múlva ismét gyújtanak. Még néhány betűrésiről is szólhatnánk; de ezek most a mindnyájunkat folytonos rettegés és izgatottságban tartó tüzesetekhez mérve oly csekélységeknek tűnnek fel előttünk, hogy nem is méltók a felemelésre. Igaz, hogy ezzel is egygyel több okunk van elmondhatni, hogy nálunk, ha faluban lakunk is, bizony nincsen csendélet.

HIREK.

— **Megjegyzés.** Az alispán ur és a gimnáziumi gondnok ur figyelmébe. A kaposvári gimnázium tömegéből kölcsönző felek a zálogjog-törvények alkalmával a telekkönyvi hatóságoknál minden egyes esetben kénytelenek hivatalos bizonyítványt kérni az alispán urtól arról, hogy a gondnok a törlési nyugták kiállítására jogosult. Ettől a felesleges fáradságtól, gondoljuk, meg lehetne kimélni a teleket és az alispán urat is, ha a megyében levő négy telekkönyvi hatósággal hivatalos átiratban tudatnák, hogy ki a gondnok és hogy az a törlési nyugták kiállítására jogosult.

— **Hivatalos híradó.** Ily czim alatt Kaposvárott új lap indul meg, a Roboz István szerkesztésében és kiadásában, mely lap a megye részéről eddig csupán körözvények alakjában kiadott közleményeket s eddig a „Somogy”-ban megjelent évenkénti három-négy megyei pályázatot, árlejtest stb. fogja tartalmazni. A lap — mint egészen fölösleges — díjtalanul küldetik szét a községeknek. Az eddigi hivatalos és hiteles körözvények ezután is főnmáradnak ép úgy, mint eddig, s hivatalból ezután is szétküldetnek a jegyzőségeknek, a lap mellett is, ép úgy mint eddig. A Somogy utóbbi számában foglalt azon állítás, hogy: „a törvényszék és járásbírók által már elfogadott hivatalos híradó a megye törvényhatósága által is elfogadtatott” — ezáltal homályosságával egyszerűen a közönség félrevezetésére irányul. E tudósítás hamis, és pedig tudva az. A megye csak annyit határozott, hogy a községeknek ingyen adandó lapot elfogadják, s itt szükségesnek tartjuk figyelmeztetni az ügy is eléggé megterhelt községeket, hogy a lapra se előfizetni, se azt elfogadni nem tartoznak. A mi pedig a törvényszék és járásbírók határozatát illeti, az épen valótlan, Roboz igen jól tudja, hogy a kaposvári törvényszék még nem határozott, a járásbírók részéről pedig eddig tiz hirdetés jelent meg a „Népjog”-ban s a kiadottak közül épen csak egy jelent meg más lapban. — Megjegyezzük egyébként, hogy a „Népjog” szerkesztője személyesen megkereste az alispán urat aziránt, miként az összes, a hivatalos lap számára számtal megyei közlemények ezentul a „Népjog” részére is egyidőben kiadassanak, s az alispán ur, már utasítván is erre a megyei iroda főnököt, ez értelemben intézkedett, minélőgva eljárunk, hogy lapunk a nevezett közleményeket ép úgy hozza, mint a hivatalos híradó. Egyébként mint hírlík, Roboznak a szemes vállalatlan Hágelman, a „Karosi” és göllei Inselt Samu ur a társai.

— **A belső-somogyi** ref. egyházmegyénél megürült három világi és három egyházi tanácsbírói, egy számvézői és egy törvényszéki jegyzői állásra beadott szavazatok e hó 6-án bontattak től Kaposvárott a Körmendy Sándor esperes ur elnöklété alatt működő bizottság előtt. A szavazatok elágazók voltak, annyira, hogy a szükséges abszolút többséget a világiak közül egyedül csak idős Csorba Ede ur kapta meg, ki világi tanácsbírónak választatott meg. Az egyházi tanácsbírói állomásra Be-

gedy József istváni lelkész ur kapta meg az általános többséget. A többi állásokra új szavazásnak lesz helye, s ez alkalommal a két világi tanácsbírói állásra a legtöbb szavazatot nyert Madarász Andor, ifj. Csorba Ede, Nagy Sándor (csurgói) és Matisz adófelügyelő ur között lesz választás.

— **Vasmegegyének** megalakult függetlenségi pártja „Dunántúl” czímen e hó 16-tól kezdve lapot indít. Szerkeszti L a t k y Károly. A vállalat élén a vasmegegyei függetlenségi párt végrehajtó bizottsága áll.

— **A Pécsi Figyelő** egész terjedelmében átvette a „Pro domo” czímen irt cikkünket, s magáévá tette. Helyesen tette. Együtt, egyetértve igyekezzünk magunkat megmenteni a kijátszatás nevelés szepétől. Ha szükség lesz rá: utalni fogunk e téren is az együttműködésre.

— **Zalában** betyárok mutatkoznak. A múlt napokban megtámadták Rozman paksi kocsmáros, kinek 3000 frt készpénz volt, csak véletlenül szabadult meg a veszedelemből. A zinkosok hárman voltak, de nem bírták követni a megvadult lovakat.

— **A csurgói járásbíró** ur fejtegeti a „Somogyban a parlamentarismust. Boldog ember, hogy a sok új törvény tanulása korában erre is ráér.

— **A közmondás szerint**, ha gyertya szentelő napkor szép, napos idő van, a medve visszafordul lyukjában, mert még negyven napig tart a tél. E szerint tehát lesz télünk, mert eddig nem volt. Gyertyaszentelő napján is oly szép, napos időnk volt egy fok hideg mellett, hogy szebbet kívánni sem igen lehet.

— **A kir. adófelügyelők** némelyike az adóbehajtás körül mulasztással terhelt községi előjárók ellen formaszertint vizsgálatot vizkesztül, a mire pedig feljogosítva nincs. A megye önkormányzati jogát érintő ezen eljárás ellen már több megye fölirt a pénzügyminiszterhez.

Hoszterről.

A veszprémi törvényszék leírhatlan nagy érdeklődés között e hó 7-én mondta ki az ítéletet a várpalotai kilenczszeres rablógyilkos Hoszter Fülöp felett. Neve már e'égge tudvaló. Küttel általi halálra ítélték. Ennek híre is eléggé elterjedt. Hanem ez az elvetemült gonosztevő Somogy megye e szűltte. Nácson látta meg a napvilágot, rokoni, ismerői vannak itt s így ránk nézve különös érdeke is van e történetnek.

Oly részleteket említünk itt föl, melyek se a tárgyalás folyamán, se más lapban egyáltalán elmondva nem voltak.

Hosztérnek Szillban, Kunszt József polgár leánya, Kunszt Papi, volt menyasszonya. E csinos, gesztenye-baru 18 éves leány e napokban, épen míg vőlegénye fölött folyt a tárgyalás, Kaposvárról járt gyümölcsessel hazalni. Nem dicsekedett sorsával, de a ki tudta s kérdezte tőle, szívesen felelt rá. Hoszter a börtönből is irt hozzá levelet, biztatta, ne féjjen, ártatlansága ki fog derülni, hazajön és megtarják a lakodalmat. Természetes, hogy a leány rég lemondott e házasság tervéről s így Hoszternek reménye még az esetre se valószínű volt, ha csakugyan megszabadult volna és kibocsátják. A leány nem védi Hoszter, a bizonyítékok sulya annyira uralkodik fölött, hogy ártatlannak mondani sem meri, de egészen elég jól nyilatkozik az elítéltről, s azt mondja, „hibetelen, még is hibetelen”, hogy a Fülöp képes lett volna ily elvetemült cselekményre. Külömben vőlegényével aránylag oly keveset érintkezett, hogy mint mondja, nem is volt alkalma bővebben kiismerői. Egész Szill rosszat beszélt rá, az igaz, gyauasnak tartották, nem beülté, de egyenesen rábizonyított nem tudott seki semmit, s ő szívesen hitte jobbak, mint miónek híresztelték. Menyasszonyát szerette, legalább amennyire ily szív szeretői képes, „de most már — mond a leány — mi-deannek vége van.”

A népeletnek képezi ez egy jellemző sajátsgát, hogy a viszony amaz előhaladt állapotában is, mikor csak azért ment el állítólag Fehérvárra a vőlegény, hogy ott adósaiól a követelés it behajtsa azonnal visszatér és akkor oltár elé vezető menyasszonyát, ez még ebeu az előhaladt időponton is alig tud valamit az előéletéről s még kevésbé ismeri a jellemét.

A mi azonban mindennél érdekesebb, a következő: Mialatt Hoszter Szillban jegyben járt Kunszt Pappal, ugyanazalatt Csepelyben meg kérte Elek József ottani polgár leányának, Elek Rózinak a ke-

zét. Meg is kapta. Apa és leány beleegyezett a házasságba. Hoszter e leány előtt eltagadta Kunszt Pappal való viszonyát, ellenben oly őszinte volt, hogy elmondta a leánynak, elcsótt pénze van Székesfehérvárron, elmegy, azt hazabozza és azonnal megtartják a lakodalmat. Előis ment. Közvetlenül pár nappal a rémes gyilkosság előtt történt ez. Rozi az újságokból hallotta, hogy Hoszterrel miessett. Hogy a két leány közül voltaképen melyiket akarta Hoszter megszálni, vagy mindkettőt-e, azon most már tanakodhatnak szegények. — Bizonyos azonban, hogy a gyilkos elvetemültségének jellemzésére szolgál ez is.

A tárgyalás folyamán csodás, hogy egyetlenegyszer sem merült föl az a kérdés, hol, mikor és mikép ismerkedett meg Hoszter a gyilkos társával? Igaz, hogy Hoszter tagadja, miszerint az általa meggyilkolt társát valaha látta vagy ismerte volna, de mégis fureca, hogy tanuk és a multban való nyomozás utján legalább közvetett bizonyítékok alapján kimutatni nem igyekeztek: minő viszony volt a Hoszter és a meggyilkolt Schleich Engelbert között? Ez annál érdekesebb lett volna, mert nincs kizárva, hogy Hoszter a társával együtt is fordult meg Somogyban s itt annak álnév után szinte menyasszonyt szerzett egy csepelyi leány személyében, e között a pár között azonban a viszony még nem fejlődött volt annyira, hogy a kézfogó is megtörtént volna. Tény, hogy Csepelyben megfordult egy fiatal kézműves állítólag Hoszterrel, s el is ment onnan egy „háztűzés” után úgy, hogy azóta sem tért vissza soha.

Társas élet.

* Az ujonnan alakult kaposvári „önkéntes tüzoltó-egylet” február hó 19-én a Korona vendéglő nagytermében sorsjátékkal egybekötött zártkörű táncvizsgalmat rendez. Kezdeté 8 órakor. Személyjegy 1 frt. — Család-jegy 3 személyre 2 frt. — Egy sorsjegy ára 10 kr. Jegyek előre válthatók: Hagelman Károly ur könyvkereskedésében és Augustin Ágoston egyl. pénztárnok urnál. — Fölülzetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

A kalkó-bál.

Egész rövidesen: a kaposvári műkedvelők által mult hétfőn rendezett „honi” bál a lehető legkittünöbben sikerült. Nagy és díszes közönség volt együtt. Az alábbi névsor többet mond minden magyarázatnál:

A többek közt ott láttuk: Jankovich László főispánt, Csepán Antal alispánt, Jankovich Gyula és Tivadar, gr. Széchenyi Imre, Kelemen Laos tvszéki elnök, Psik Lajos kir. ügyész, Schöninger Alfréd alezredes, Villám Arnold százados parancsnok, Somssich Andor, Csepán József, Lehner Sándor, Fodor Géza, Dr. Vaszary János, Gaál Dénes, Kaeskovics Sándor, ifj. Csorba Ede, Makfalvay Géza, dr. Szigeti János, Freystadtler Vilmos, Hochstädter Ferencz, Kiss Vilmos, Ujváry Ferencz plebános, Inzelt Samu, Vass Ferencz, Sárközy Béla és Titusz stb. urakat. — Bárány Gusztávné, Bereczk Antalné, dr. Berzsenyi Geróné, Dániel Gyuláné, id. és ifj. Csorba Edéné, Csorba Gusztávné, Gaál Dénesné, dr. Girardiné, Gosztonyi Lajosné, Hölcsér Ferenczné, Inzelt Samuné, Kaeskovich Boldizsárné, Kaeskovich Kálmánné, Kaeskovich Mihályné, Kapotsffy Jenőné, Kopics Jánosné, Makfalvay Gézáné, Matolcsi Józsefné, Nagy Sándorné, Pék Gézáné, Pohl Lászlóné, dr. Poilák Lajosné, Psik Lajosné, Rosenfeld Mórné, Scholcz Erkné, Sárközy Géza, Szalay Károlyné, Schaffer Alajosné, Vaszary Jánosné, Schvastic Vilmosné, Vajda Béláné, Vanka Károlyné, Zalayné urnóket. — Belus Lina, Bélaváry Lenke, Bereczk Cornelia, Berzsenyi Mariska, Csorba Mathild, Gaál Aranka, Gosztonyi Beatrix, Gönczy Gizella, Fodor Szerena, Forster Ida, Hölcsér Mathild, Ladányi nővérek, Laipezig Gizella, Kaeskovich Lenke és Ida, Keller Janka, Kriszsanich Rózsa, Kürmendi Ilon, Krapil nővérek, Mészöly Ottika, Németh Matild, Roboz nővérek, Sárközy nővérek, Scholcz Minka, Igmányi Adel, Kaeskovich Ilonka, Ruszky nővérek, Paizs Mariska, Rimanóczy Josefa, Radnich Lujza, Siklóssy Mácsi, Fischer Ida, Ulbing Mariska és Johanna, Pollasits Rózsa, Schaffer Gizella, Szalay nővérek, Szávay Anna, Tevely Ion, Vadkerty Irma, Zánkay Gizella. Vanka nővérek, Würth Anna és Mariska, Tollasich Rózsa k. a.

Teljes elismeréssel, üdvözlettel vagyunk a műkedvelő-társulathoz ez est után. Válasz ez azoknak, kik elhitték, hogy a társulatnak virágkora lejárt. A sikerben pompával ragyogott a mulatság legfőbbje: a vonzeró.

Nagy dicséret illeti dr. Kriszsanich József urat, ki fáradságot s utánjárást nem sajnálva többi rendező társaival együtt kimutatta, hogy Kaposvárnak van fiataisága, a mely tud is akar is lendíteni a szunnyadó társas életet.

NÉPGAZDA.

— **Siófokon** a „Balatonvidéki takarékpénztár ünségélyző-egylet” február 19-én tartja közgyűlését. — **A nagy-otádi takarékpénztár** 15 frtot fog fizetni osztalékkép. — **A boglári takarékpénztár** febr. 26-án tartja közgyűlését.

Somogy-Kaposvári hitelintézet.

A somogy-kaposvári föld, kereskedelmi- és ipar hitelintézet e hó 8. tartotta évi közgyűlését idős Csorba Ede elnökle alatt. A gyűlésen többek közt jelen volt Kaeskovics Sándor, Somssich Andor, Gaál János, Makfalvay Géza, Laváthy János is. Elnöklő Csorba Ede az ülést megnyitván, előterjesztette az igazgatóság következő jelentését:

„Örömmel konstatálhatjuk, hogy társulatunk üzlete, daczára a különösen megyénkben igen érezhető rossz Termésnek és az ezzel karöltve járó kereskedelmi és üzlet-pangásnak, a lefolyt évben mégis okszerű fokozatos módon gyarapodott, mi különösen kitűnik abból, hogy váltó leszámítolásunk körülbelül 1/2 millióval haladta meg az 1880-ik évi leszámítolást, és hogy az összebevétel és kiadásban ugyanezen kedvező arány mutatkozik. Egyébként beszéljenek a számok. A lefolyt évbéli működésünk kimutatása a következő:

Pénztári forgalom:

Elővitel 1881. január hó 1-én	19293 31
Bevétel az év folyamán	4.181924 11
Kiadás az év folyamán	4.2002 742
Maradvány december hó 31-én	4.166953 81

Váltó-üzlet:

Elővitel 1880-ik évről	883317 14
1881. évben leszámítoltunk 5087 váltót	2919185 64
	3302502 79
1881. évben visszafiztetett és visleszámított	2960239 25
1881. decz. 31-én tározánkban maradt 1029 váltó	342263 54

Jelzálog-üzlet:

Elővitel 1880-ik évről	81899 83
Kiadatott az 1881. év folyamán	25297 15
	107196 98
Visszafiztetett az év folyamán	12574 01
Az 1881. decz. 31 állapot tesz 133 fénél	94622 97

Előleg-üzlet:

Elővitel 1880. évről	14719.—
1881. évben értékpapirokra előlegeztünk	17885 54
	32605 54
Az év folyamán visszafiztetett	1-097 59
Az 1881. decz. 31-iki állapot teszen	14507 95

Betéti-üzlet:

Elővitel 1880-ik évről	37770 86
Az 1881. év folyamán betéttett	45143 56
	829143 72
Az 1881. év folyamán visszafiztetett	461113 04
Az 1881. december 31-iki állapot teszen	368021 68

A különféle üzletágak utáni nyereség miként a veszteség- és nyereség-számlából kitetszik:

Az összes bevétel tesz	47257 67
Az összes kiadás tesz	319 094
Maradt tiszta nyeresemény	15546 73

Ezen tiszta nyeresemény felosztása tekintetéből indítványozzuk:

1-ször, hogy minden 200 frtos részvény után osztalékkép 25, azaz huszonöt frt kifiztessék, tehát 520 db. részvény után összesen 13000 frt.

2-ször. Jótékonycélokra fordítassék: a) A magyarországi hirlapirók nyugdíjintézete javára 20 frt. b) A közös és izr. iskola javára egyenként 50 frt = 100 frt.

3-ször. A társulat hivatalnokai, gyakoronoka és szolgálja jutalmaztassanak 600 frttal az igazgatóság belátásához képest.

4-ször. A felügyelő bizottság tagjai egyenként 5 db. arany, azaz öt darab es. kir. arannyal jutalmaztassanak.

5-ször. A mindezek levonása után fennmaradó összeg a nyereség és veszteség számlára jövő évre elővitessék, azon indokból, mert 2 db. 1050 frt összeget tevő elfogadvány behajthatósága egyelőre részben kétséssé vált.

Az igazgatóság e jelentését a közgyűlés helyeső tudomásul vette s az igazgatóságnak a felmentvényt megadta. A részvényesek ekként 25 frtnyi osztalékot kapnak az új, egyesített részvények után. Jótékonycélokra azonban a közgyűlés megszavazott az igazgatóság által javasolt tételeken kívül a Szent István-szobor alapjára 50 frtot s a kaposvári reform. templomra is 50 frtnyi összeget. Az igazgatóság a régi maradt, csupán Rosenfeld Mór lett új tagnak beválasztva.

SZÓRAKOZÁS.

Társadalmi arnyfoltok.

— Folytatás. —

Határozottan nem. — Az ember társas lény, mondja a pszichologia, eunélfogva legelső létfeltétele, hogy mindazon ferd-ségektől megtisztulva törekedjék a társulás magasztos eszméjének megvalósítására, melyek annak fénykörét elhomályosítanak, vagy épen megtestesülése eléthatlan nehézségeket gördítenek. Hogy a társadalom hasznos tagjai lehessünk, kell tehát, hogy önző természeti hajlamunk felett diadal-

maskodjunk és ennek folytán önzetlen, önfeláldozó és önmegtartó jóindulattal álljunk embertársaink mellé bármint — mindenesetre csak nemes czélokért való küzdelmükben. — Csak így lehetünk mentek az irigység és ennek vérrokona a gyűlölet, nemkülönben az egymás ellen szőtt intrigák nemtelen szenvedélyeitől, melyek mindmegannyi ocsmány kinövésai azon már az ősidőkben tenyésztett és napjainkban még bujábban természetett egoismusnak.

Igen, nyájas olvasó, az önzés nemcsak mint gyarló emberi tulajdon szerepel ab ovo életünkben, de még igen gyakran neveljük és felébresztjük azt zsibbadásából egy a másban. Vagy nem tapasztalható-e minden nap, hogy az ártatlan gyermek, melyben úgy az erény mint a bűn egyaránt rügyzik, szülei vagy nevelői részéről oly lelkiállásban részesül, hogy épen az ártalmas gyökerek hajtának — a szép, jó és igaz után törekvő magvak elhanyagoltatván, kivésznek? Vagy nem-e történt már felnőtt emberrel is, hogy környezete elkényeztető bánásmódja tette őt először önzővé, később igen természetesen iriggyé, kapzsiává, féltékenyvé stb.?

Bizonyára nem mondok ezzel újat. Hisz ki ne tudná, hogy az ember épen emberi gyarlóságánál fogva legtöbbször környezete behatása folytán idomul azzá, ami? — Hol a jellem, a szilárd, önelhatározó emberi akarat, melynek aczélpajzsáról minden feléje vetett roszakaratu, úgy csak téves irányú behatások is minden hatás nélkül visszapatannának? — Ilyent keresni, azt hiszem eredménytelen munka lenne.

De lássuk elméledésünk második tonálát: Mi az önhittség?

Az önhittség — szerény véleményem szerint — az egyén szellemi vagy anyagi erejének tulbecslése, még pedig a legkülönfélébb, hogy ne mondjam rosszabbnál-rosszabb intenciokból; érttem ezt olyformán, hogy vagy tulbecsüli az egyén embertársai érdekében feláldozott tevékenységét, a mikor azt kevésbé néznek nevezhetők, vagy épen olyannyira tulbecsüli saját tehetségeit, hogy méltónak sem tartja embertársai érdekében azokat érvényesíteni — és ez a büszkeség, — mindkettőt a szó legundokabb értelmébe véve. Ezen jelzett különlegességein kívül nyilvánul még az önhittség, igen sok és különböző formában. Az önhittség, mint a minden nemesért lelkesedő lélek életelőtérge okozta, hogy az emberek egymást rabigalá hajtották. Az önhittség volt a „nervus rerum,” midőn az emberek egymást kaszokba osztották. Az önhittség a társadalom tiszta lét-feltételei legnemesebb eszméjének — a szabadságnak sarkellenese. — Az önhittség teremtette meg a születési rang cultusát is. Az önhittség kifolyása, hogy az emberiség erősebb neme az ó- és középkorban a gyengébb nem felett kényuri hatalommal basáskodott; tehát ugyancsak az önhittség visszahatásaként tekinthető ama minden irányban téves alapelveken alapuló emancipatio kérdése is. — De minek a változó kalandozunk? Nem látjuk naponként mint sorvasztja e vészthozó elem égető lehelletével szűkebbkörű társadalmunkat is? Nem ez megrontója minden városi, községi, társulati vállalat, egyesülés és békének? Bár lehetséges volna e szomorú igazságot megozafolni! —

Pedig, kit okozhatunk miatta? Kinek kezében van a fegyver ez ördögi hatalmak kirihathatására? Kiében lehetne, ha nem az emberében?! Azon emberében, ki tekintet nélkül rang és valláskülönbségre, tekintet nélkül embertársánál kisebb vagy nagyobb anyagi vagy szellemi isteni adományaira, szóval tekintet nélkül önmagára — csupán egy isten gyermekének tekintve magát embertársával, azzal vállaltva igyekeznék rendeltetésének: embertársaság és az egész embervilág boldogításának czéljához — képességéhez mérten igyekezni.

Igy fogva fel az élet czélját, már is kiirtottuk az említett szenvedélyeket keblünkől, vagy ha azt nem is, de mindenesetre megbabáláztuk azokat. Pedig, ha ezt elértük, úgy elértük emberi méltóságunk legmagasabb fokát, mely épen abban áll, hogy az Isten, vagy mondjuk a természet által belénk oltott szenvedélyes ösztöneinket oda idomítsuk, hogy azok ne szegyenbéltyegek, de babérlevelek gyanánt sorakozzanak egymás mellé homlokunkon. Mert kiirtani azokat teljességgel nem lehet. Minden ember egy kis világ; mondja a példabeszéd, — mozgató eleme, vagyis eslekvésre buzdító ösztöne, épen az önzés vagy inkább önérdek, mint a nagy világé az emberbaráti szeretet. — Az önzés tehát, valamint az önérdek, mint az önhittség megtisztult alakja — léletszüksége az egyednek; hogy az társadalmi szempontból „rosz” szá fajul, az emberi gyarlóság hibája.

De menjünk tovább. Ha a fentebbiekben eléggé világosan kimutattuk, minő kártékony hatásnak lehetnek az említett tényezők ferde kinövéseikben egyenként, azt hiszem nem sok érvelésre lesz szükségem, azt a harmadik tényezőről, mint e kettő egységéről, a gőgről

bizonyítanom. „A természet — ugymond La Bochefoucauld — kétség kívül azért helyezte a gőgöt az emberbe, hogy megkímélje őt saját tökéletlen és gyarló voltának tudatától.” Midőn ez állítást elfogadom, csak azzal akarom bővíteni, hogy a gőgös ember nem tudja saját gyengéiről, másokét ócsarolja, másokat azokért kicsinyel, megvet. És nem-e ellenkezik e nézet ismét a társadalmi alapigékkel, melyek közt első helyen áll: „Szeresd felebarátodat mint tennenmagadat?”

A gőg az, mely kettős egységénél fogva a legkönnyebben megingathatja a társadalom talp-kövét. Az ez elleni heves küzdelmek már forradalmakat létesítettek, ez elleni elkeseredés teremtette a socialismus tanának annyiféle ferde kinövéseit, sőt magát a nihilismust is. Pedig, mily egyszerű volna ennek kiirtása, ha az illető, kibén rejlik, önmaga vetné le magáról! Mennyi drága idő, mennyi emberélet vesztett már ennek áldozatául, melyet különben az emberiség mind művelődésének, haladásának szentelhetett volna!

Sokáig, nagyon sokáig lehetne e jelzett társadalmi árnyfoltokról dissertálni, de tán már is visszaétem t. szerkesztő ur nagylelkűségével, azért igyekszem soraimat befejezni, csak azt jegyezvén még meg, hogy, ha fontolóra veszik az emberek e szomorú igazságokat és iparkodni fognak, hogy utoáink és kinövésük erkölestelen hatásait, csak könyveinkből ismerhessék, úgy, de csak úgy remélhetjük azt is, hogy:

„Jönni fog, mert jönni kell
Egy jobb kor, mely után
Forró imádság epedez
Százszereks ajakán.” —

ÖTVÖS.

Szerkesztői üzenet.

Fölkérjük lapunk összes barátait, hogy a közelökben történő érdemesb eseményeket velünk röviden tudatni méltóztassanak. Csak ez uton lehetséges elérni a földadatot, melyhez már-már közel eljutottunk, hogy a „Népjog” gyorsan és pontosan értesítve legyen a megye és közelebbi környék minden részéből.

Zákány. „Noblesse oblige.” Őa megtámadja gróf Zichy Ötön urat, hogy a zákányi plebánia betöltése körül szőszegésbe esett, az állást többeknek ígérte s akad, kit még akkor is biztatott vele, hogy az állomást neki adja, mikor már a mostani plebános ki is volt nevezve; Ez a kinevezés ekként elég nevezetes. Tudomásunk van nekünk egy sürgőnyről, mely a pályázók egyikéhez épen akkor érkezett, a mint ez a grófhoz akart indulni. Beck tükör ur ezt táviratozta: „Tessék ide jövetelét elhalasztani, gróf éjjeli vonattal Biharba utazik, visszajövetele előtt nem határoz tudvalevő ügyben.” Pedig ekkor nemcsak már határozott, de Biharba se utazott el. Hogy ön jól választotta e a „noblesse oblige” jeligt, ebből akárki megítélheti. A mi pedig azt a megjegyzését illeti, miszerint a gróf ur „sohasem látad a képviselőházba, hanem folyton Bihar és Belez-nát járja” — ez oly passio, melyet a kaposiak restelnek legjobban, kiket a gróf ur e honatyai munkában képvisel. Tanulság ebből, hogy jövőre megmondottabban kell fogadni biztatását, orsz. képviselőnek pedig épsőséggel nem kell meg választani. Egyebet ebben az ügyben nem mondhatunk annál kevésbé, mert készt.

M. S. Mrgs. Sokszoros köszönet.
B. D. Sorát várja.
V. A. ges. Ez a legjavából való hiba, hogy nem lehet azószert kiadni, hosszú.
? ol. Valótlan hír volt.
Zs. — y. Mindkettő megjelent.
Dr. A. G. Elküld ik.
— nt. Röviden kérjük. A minapit azért tettük félre, mert idejét multá.
„Benő.” A porzó megkaptuk, köszönjük. Kár, hogy az írás nem látszik tőle. Kérjük azt is!
Sgtor. Hirdetések tartalmáért a szerkesztő nem felelős. Sziveskedjék ezt tudomásul venni.
T. I. Szászó. Magán-dolog, mely csak a Nyilttérben jelenhatik meg.
Z. B. vszl. Á. K. kesk. H. M. mr. T. Ö. fid. R. D. pst. V. T. és G. L. lt. Elküldetett.

Felölös szerkesztő:

Krátky János.

Hivatalos másolat.

68. B. 92

Ö felsége a király nevében, a lengyel kir. járás-bírósa Gaál Imre látrányi lakos földművesnek, Illés Péter látrányi lakos földműves ellen 2249/P. 91. sz. a. rágalmaszasi vétség miatt indított fenyítő ügyében a következőleg ítelt. Illés Péter 40 éves látrányi lakos, földműves az 1878. évi V. t. cz. 258 §-ban érintett rágalmaszasi vétségben vétkosnek kimondatik, amiért is az ítélet jogerejétől számított 4 heti fogházra s ugyanazon időponttól számított 15 nap alatt az 1878 évi 5 t. cz. 27. §-ban megnevezett apra, különböző végrehajtás terhe mellett fizetendő 20 frt pénzbüntetésre ítőtetik; a pénzbüntetés behajthatatlanság esetén fogházra változtatattik, és ez esetben panaszolt Illés Péter külön 2 napi fogházat eszzenvedni. Tartozik Illés Péter a sértett félnek fenti időben különben végrehajtás terhe alatt 6 frt 10 krt utajárási díjak és a tauuk részére előlegezendő díjak címzén megfizetni. — Együttal elrendeltetik, hogy jelen ítélet jogereje emelkedés után egész terjedelmében indokaival jogertt Illés Péter kötségen a Kaposvárott megjelenő „Népjog” címli lapban közzététessék. Indokok: Illés Péter önmaga is beismerie, hogy Gaál Imréről többek jelenlétében állította, miszerint ez utóbbi tőle zsuptot lopott a kihallgatott tauuk pedig eskü alatt még azt is vallották, hogy a panaszolt a panaszolóval így nyilatkozott: „házában nincs igaz keresmény”, mindezeknél fogva Illés Petert a btkv. 258. §-ban leirt rágalmaszasi vétségben vétkosnek kimondani s tekinve feddhetlen előzetét és részben őszinte vallomását enyhén kellett büntetni a pénzbüntetés átváltoztatása a btkv. 58. §-án az ítélet közzététele a btkv. 277. §-án s a költésgekben történt marasztalása 2265/81 I M E. rendelet 107. §-án alapszik. kir. járásbírósa Lengyel-tóiban 1882. január 12. Hóides k. kir. ajbíró. (P. H.)

67/B. 882. Végzés.

Tekintve hogy a benti ítélet jogereje emelkedett az ítélet hiteles alakban panaszolónak kiadatik, hogy a közzététel iránt szükséges lépéseket megtehesse.
Kir. járásbírósa.
Lengyel-tó, 1882. január 26.

Holics, kir. ajbíró.

31. szám. 1882.

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tabi kir. járásbírósa 3289. 81. számú végzése által Schlesinger Frigyesné adáandi lakos végrehajtató javára Klein Márton adáandi lakos ellen 2000 frt tőke, ennek 1881. év január hó 1 napjától számítandó 8% kamatai és 83 frt 39 kr. perköltés költségére erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1843 frtra becsült kész ruha neműek, szövetek, házi és gazdasági állatok, gazdasági szekrények, gabnáneműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 110/1882. sz. kiküldést rendel végzés folytán a hely színén Adándon leendő eszközzésére 1882. év február hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tabon, 1882 ik évi február hó 3 ik napján.

Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlom **Kaposvárott Vár-utoza 5. számú** (özv. Babochay Györgyné) házában nyitott **mű-és üzlet-kertemet,** pontos és jutányos szolgálatom élő, nemkülönben száritott virágból kötött csokor és koszorukból, kertü és virág magvak, ugyszinte palántáim és minden a kertészeti szakbavágó munkálatomat.

Mély tisztelettel pártfogás esedezve

Gyurkovits Lajos,
mű- és üzlet-kertész.

32. szám. 1882.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Tekintetes kaposvári kir. járásbírósa 143. számú végzése által Goldstein Ferenc kaposvári lakos ellen Neumann Berta részére 1000 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 995 frt 68 kr-ra becsült különféle bolti czikkekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Kaposváron leendő eszközzésre határidőül 1882-ik évi február hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívatauk: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 403. § a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Kaposvárott, 18-2 évi január hó 26. napján.
Szigethy Imre,
kiküldött bírósági végrehajtó.

Három vasu eke.

Jelentékeny gazdák által jónak elismert 28,466 sz. alatt szabadalmazott **Ivanics és Weiller-féle háromvasu ekék** csupa kovácsolt vasból és acél fejekkel legjutányosabb áron kaphatók **Kaposvárott Weiller Vilmos** vaskereskedésében.

Kiadja és nyomtatja **Jeiteles Herman.**